

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ABDULLAH ORAL

Beynimdeki

Meşale

Emegin Sanatı E-Yayınları

ABDULLAH ORAL

– Şiirler –

Beynimdeki Meşale

Emegın Sanatı E-Yayınları

Emegın Sanatı E-Kitaplığı

Şiir Dizisi - 24

Eylöl / 2012

Abdullah Oral'ın EMEĞİN SANATI E-Yayınevinde daha önce yayınlanmış e-kitabı:

Umut Her Şeydir (Şiir)

http://issuu.com/emeginsanati/docs/umut_her_eydir-abdullah_oral?mode=window&backgroundColor=%23222222

BEYNİMDEKİ MEŞALE

Abdullah Oral

Kapak Düzeni: Ali Ziya Çamur

Yayın, Tasarım ve Düzenleme: A. Z. ÇAMUR

Emeğin Sanatı E-Yayınları

Emeğin Sanatı E-Kitaplığı

Şiir Dizisi:24

Eylül 2012

Emeğin Sanatı E-Yayınları

Emeğin Sanatı E-Dergisinin yan kuruluşudur.

İlgili web adresleri:

<http://emeginsanatie-yayinevi.blogspot.com>

<http://emeginsanati.blogspot.com>

<http://issuu.com/emeginsanati>

Emeğin Sanatı E-Yayınları e-posta adresi:

emeginsanati@gmail.com

© Bu e-kitabın tüm hakları **Abdullah Oral'a** ve Emeğin Sanatı kolektifine aittir. Bu kitap ve kitabın özgün özellikleri Emeğin Sanatı kolektifine aittir.

Abdullah Oral'ın ve Emeğin Sanatı Kolektifinin izni olmadan hiçbir biçimde taklit edilemez, kopyalanamaz, çoğaltılamaz. Ancak kaynak belirtilerek alıntı yapılabilir.

KISA ÖZGEÇMİŞİM:

Gecenin kara yüzünde dişlenirken çığlıklar bir kadının sancılarının sükûnete durduğunda, açtım dünyaya gözlerimi.

İlk süt kokuları kendi eksenine çekiyordu beni açlığımı bastırmak için- Kulak verdim içgüdülerime bedenimi saran iki kol yardımıyla ulaştım süt dökülen gözelere. Daha sonra iki sevecen gözün saçlarımı okşamasıyla kaldırdım kaşlarımı yukarı yine o sesini duyduğum kadın, ANNEM Nasıl da gülücüklerle donatmıştı odanın içini Sanki dağlardan kar sökülüşte bahar düşmüştü kapıya.

Tarih 6 Haziran 1962... Dışarıdan akasya kokuları geliyor, sanki ıhlamur kokusuyla el ele vermişler de ziyarete gelmişler beni. Köyümün adı çiğdem ondandır bu kadar güzel kokar çiçekler.

Her gelen sene yeni zorlukları da getiriyordu beraberinde... Bizimle beraber büyüyordu sorunlar... Biz mağdur kalmayalım diye babam ömrünü pas pas etmiş, bizlere adamıştı hayatını. 4 kardeşlik, 3 erkek, 1 kız. Ben iki numara idim İlkokuldan sonra tornacı çırağı olarak yaşama atıldım, seçtiğim meslekle beraber. Kopmaya başlamıştım doğduğum topraklardan. Her yaş kendi ekseninde sürgün kılıyordu bedenimi.

1974 yılının mayıs ayında RUHİ SU'nun ezgileriyle tanıştım. Sanki içimdeki hapis duygular dile gelmiş beni anlatıyor ya da içimdeki mahcup acemi çocuğu... Ruhi Su etkisiyle başladı ilk şiirlerim.

Zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyleri olmayanların ortak acılarıydı yazıp da yaşadıklarım.

Şu anda Ankara'da yaşamaktayım. 2 kız 1 erkek 3 çocuk babasıyım. Ozan Der'de kültür faaliyetlerine devam etmekteyim. Yüreğimizdeki isyan, Sevdalarımız, Eylül zamanı ve Sürgün Sular adlı üç kitap yayınladım. Şiir çalışmalarım devam ediyor

Yeni güzelliklerde buluşmak üzere bitimsiz sevgilerle...

ABDULLAH ORAL

İçimdeki Pas

Üzerinden çekiç sesi eksik olan örs
Yavaşça bırakır kendini zamanın kollarına
Pas tutmuş yanlarından
Başlar tüketmeye kendini.

Emekçi İnsanlarsa
Örse indirdikleri çekiçle
Hızlandırırlar tükenişlerini
Buharlaştıran uykuların
Kâbusunda tamamlar
Denklemler bir birlerini,

Gönül ikileminin üstündeki sevgi
Beyaz bir gelecek sunar sevdalılara
Herkes kendi renklerini yaratsın diye
Yükselen bulutların altında
Çiçeklenir bahar.

Ey alın terim
Haydi, gayrı savur eteklerinden yılgınlığımı.

Zamanı değil hüznü yanık türkülerin.
Emeğin türküsü söylenmeli
Enternasyonal hep bir ağızdan
Şimdi pastan kurtulmanın tam zamanı....

Hangi Kalem Yazabilir ki

—Annemin ardından—

Hangi kalem yazar ki
İçimdeki hüznle çatlayan gökleri
Bir damla gözyaşında savrulan Nehir
Çarpıyor yüreğimin kıyılarına, Anne.
Boğuluyor dudağımda sözler.

Şimdi çaresizliğine, çare olmak vardı-
Her nefes alışında, acılarını bölmek,
Delicesine çırpınmak vardı, kalbinin derinlerinde.
İlk günün sıcaklığında/ öpmek vardı gülüşlerinden.

Hangi kalem yazabil ki içimdeki fırtınayı
Simdi dizlerine yatmak vardı, Anne
Güzlerinden yüreğine inmek
İlkbahar misali nefesine tutunup-
Akmak vardı ılık ılık damarlarında.

Sensiz gözlerimden yüreğime inen acı.
Sızılı nehirler gibi akarak damarlarımda,
Hesapsızca dökülüp gidiyor derinlerime.

Hangi kalem yazabilir ki
Gözlerimden savrulan bu amansız suları
Şimdi yurdunda sürgün yaşamaktan, uzak
Hasret damıtan, bir damla gözyaşı olmak vardı.

Kaç yıldır öylesine yorgunum ki ana kucağına
Başımı göksüne koyup, duymak ana kokusunu
Gözlerinde korsansız denizlere yelken açmak-
Ve güneşli günleri yaşamak vardı,
Gelecek günler adına.

Türkü tadında bir yaşam düşlerken-
Ayrılığın kör duvarları çekildi önümüze.
Hayal oldu bitimsiz kavuşmalar,
Ve bir daha dönmemek üzere-
Yelken açtı Annem uzaklara.

Oysa ne baharlar düşlemiştim/ gülüşlerinde Annemin
Şimdi sonbahar rüzgârlarına kapıldık, savruluyoruz
Hüküm giydik imkânsızlıklara.

25- 11-2007-11-29

Ey Üreten Güç

**Ey emekçi elleriyle dünyayı yeniden yaratan
Sensin yargıcı yeryüzünün/ ey üreten güç
Bir birleşsen senden olanlarla
Görkemin karşısında korkudan
Saklanacak yer ararlar emperyalist canavarlar.**

**Haydi, nasırlı ellerdeki mucizeni sergile
Gör nasıl varlıklar kendini açığa vurur
Senin tapındıkların:
Gör nasılda öperler senin ayaklarını.
Sensin/ üçlerin/kırkların /yedilerin/öteki adı**

**Sen ki dağlar boyun eğdi heybetine
Sen ki Üreten büyük güç
Sirkin hele bir üstündeki ölü toprağından
Kelimeler sessizce sokulur gözlerime
Sen suskunluğunun mağlubu olmamalısın**

**Bak gör her şey buyruğun altındadır
Sen ki hükümdarısın yeryüzünün
Büüklüğün proleterliğinden gelir
Susmak yakışır mı sana ey üreten güç.....
Kendi ihtilalinin kahramanlığı önünde dururken.....**

Sessiz Vedalar

Bir bilsen kaç zamandır deli oluyorum,
mahcup bakışlar ardındaki gizli sevmelere
Yapmacık gülüşler daha kötü acıtır içimi
İnadına hayal kuruyorum, yarına dair
Yaşayamasam da, konuş
Nefesinin sıcaklığı sarsın bedenimi

Haydi! Suskun durma öyle konuş,
Bak ellerime sakladım sıcaklığını.
Yaralı çılgınlıklarım var
henüz kimselerin duymadığı,
Haydi söyle dilindeki o son cümleyi
merak etme buna da alışır şair yüreğim..

Kırılma sonra kendince
gidişin bir adı olsun
Burulur ya efkârlı şair yüreğim
önce sensizlik acır biraz
Ardından ben / bütün gecelere seninle başlarım.
İlk terk edilen ben / terk eden sen değilsin ya
Sen yeter ki giderken bir şeyler söyle..

Yokluğunda bir sandal oluyorum,
Sensizliği paylaştığım, kadehlerde,

Kayboluyorum gece karşı gözlerinin derinlerinde
Bazen viran bir yıkıntısı olurum bu şehrin
Ki gayrı her şey dipsiz, uçurumlara kayıp
sana yöneliyor bu kentte.....

Gece uykumda düşün,
uyandığımda hayalin gelir karşıma.

Sensizliğe sırım sıklım uyanışlarda bile
yine seninle başlarım güne.
Yüreğim deniz kıpırtısı / dudaklarım çöl yangını.
Haydi, bir şeyler söyle serinlet yüreğimi
Mum alevi rüzgâra titrer, ben sana titrerim.

Yeniden Doğmak

Uçurumun eteklerine yüzlerini silenler
İkileminde yürüyor karanlık yolun
Baharın konuştuğu- suskun yazlardan-
Geçip gidiyor zaman.

Uzandı yüreğinin bulanık sularına
Usulca örtü kirpiklerini gözlerinin üstüne
Dudaklarında yaralı sözcükler dökülüyordu
Ne olurdu büyüseydi dilindeki çığlık

Sözcüler kanayarak sızıyordu yanaklarından
Haykırırken adını özgürlüğün
Dil yarası dişlemiş ağız içini.

Hiç bir gerçek acımasız değildi bu kadar
Aşk bekleyen sonsuzlukta
Sağanağa tutuldu bakışları
Yağmur yüklü bulutlar geziniyor gözlerinde

Kanayan yaraları kabullenip- susmadan
Kayıklar yüzdürerek kanında -yarına
Uzak denizlere salarak sevdayı- inadına
Özlemiydi onun yeniden doğmak.....

ODTÜ Beynimdeki Meşale

Duygular/ içimin kızılığınca yangın yüklü
Sınırları varlığıma yasak bir ülkedeyim
Belki:
Çiftçinin elinde unuttuğu bir tahıl tanesiyim
Beklide Sıradağların kuytularında
Kuru bir ot /ateş almayı bekleyen.

Belki tamirci çırağının yarına kurduğu düş.
Beklide uzak bir iklimde esip geçen sam yeli
Dur ey hayata titreyen yaprağıym
Bırak gayrı rüzgârlara /ağıt yakmayı.

Varlığım/ var olmamın öteki adıdır yaşam.
Ey ölüm
Haydi, bakışlarını çöz kirpiklerimden.
Ateş içerek son kez gireceğim /sevdanın eşiğinden
Varsın bağışlamasın beni hayat
Yokluğumun külleri savrulsun yeter Ülkemde

Susma ey yarasında nehirler fışkıran hayat
Ateşten meşale yap sırtımda gömleğimi ki,
Gün ışığına çıksın karanlığım öteki yüzü
Eriyip gitmesin ardımdan yaşadığım ne varsa

Haydi, ne duruyorsun öyle sessiz
Uzat tepelerin ardından gülüşlerini ey güneş
Yarasına akrep düşün aydınlıktan kaçanların
Ben gayrı bu hayatı-
Bir anneye/ bir bebeğe bağışlayacağım.

Varsın yüreğime çarparak/ dövsün kıyılarımlı acılar
İnsan kimliğine sarılmışım yaşamın,
Az sonra ateşleyeceğim fitilini dilimin
Kaç gündür hazır bedenim
Devrim meşalesini yakmak için ODTÜ de

Ey yarasında ateşler fışkıran kalbim
Kaç zamandır ateşten bir ip boynumda
Uzanır giderinim bir eve bir üçüncü yurt'a
Bilinmeli ki susmayışlarımın, bir yanı ölüm.

Kor ateşlerinde sınanmışım yaşamın,
Haykırıyorum/ acılara akan bir sesle
Gecenin göksünde bir çöl çiçeği açar sesime,
Bir yaban gülü ilişti dim kalbime/ kızıl
Bütün çığlıklarını kuşansın gelsin ölüm.

Çelişki değil kederli bir dağ gibi duruşum.
Ondandır Ülkemin orta yerinde düşlediğim yangın.

Bir derviş gibi selamlıyor /duygularımı, benliğim.
İncinmişliğim karalarını giyinişim, yaşamın.
Aykırlık çıldırmaya vardı sakalımla.
Ben köklerimden koptuğundan beri
Sürgünüm bu şehirde.....

Kemirirken içimi utangaç arzular çılınca
Bir sevdadır gül yaprağına konmuş aşk.
Ki köklerimize su vermez toprak /yanmışız.
Yırtık çoraplarımdan fırlar dışarıya köklerim.
Ellerim nasır /ayaklarım Çırıl çıplak.

Ben kendimi bulmuşum bende
Varsın kirpiklerimden acı dökülsün
Sevgilerden aldım suların derin akışını
Yüreğimin nakışını döktüm çeliğin potalarına.

Susmuyorum ki, kimseler merhamet etmesin,
Her ne ararsam benden uzak değil
Biliyorum nasıl ürkütür yangınlarda kıvılcımlar.
Hayat bu işte dayan ey yüreğim /susmak aykırımdır
Bir varmış bir yokmuş./tükenip gidiyor insan.....

*Yaşamın önüne çekilen duvara çarpar kalırsınız bazen ve karanlıktır her yer, işte o an
bir tek yapılacak şey vardır bedenini yakmak. karanlığa inat..
Bir dönem ODTÜ de yaşadığım baskı ve tehditlerin içinden doğan şiir..*

Abdullah Oral

Yarına Umut

Ben hiç bulutsuz kalmadım ki
Gözlerim sana yağdığı zaman buğulanır,
Hasret dağı buram buram hürriyet kokar,
Derinlerinde sel baskını, ıslanır sözler
Dilimde aşka dair yanık ezgi, bir de sen.

Yarsız kanayan yaradır hasret
Gün batımı /uzak yıldızlara tutunur gözler
Umutsuzluk yakışmaz bize hiç.
Umut kocaman olur, özlem damıtır
Dalından düşecek son yaprak olsak bile.

Külleri savrulsa da ateş almış bedenlerin
Ana rahmine düşen tüm yollar umuda yürür
Tükenişin sonundan başlar umut yolculuğu
Her yürek birer yaprak olur savrulur
Göçebedir ömür, sevgi susuzluğunda.

Analarımız:
Çaresizliğin saçlarını yolarak büyüttü çareyi
Ta kirpiklerden dökülür tırnak uçlarına acı
Ki biz kendimizi küllerimizden yaratmaya sözlüyoruz
Kaç sevda takılı kaldı ipin ucuna-
yaşamak adına bir bilsen.....

Kolay mı cellâdın ipinde yarını hayal etmek
En zoru sığdırdık düşlerimize-
Sürdük namluya yüreğimizi.
İmkânsızlık deyimini kırarak istedik imkânsızı.
Ki yarınlarda umut çiçeklensin diye/
Bebelerin ilk gülüşlerinde

Geri dönmeyi düşünmedik/ bu kavgadan hiç
Ölüme yürüyüşü başlattık açlığında/ ömür yolculuğunun.
Yakışmazdı bize tepeden tırnağa umutsuz bekleyiş
Ki, toprağımın susuzluğu vardı damarında kanıma.
Doymalıydı toprak kanımla umudu büyötmek için yarına
Yürüyoruz Kardelenler çiçeklenecek geleceğe.....
Seni Sevmişim Yar

Kır Menekşelerini Büyüttüğüm Yüreğimde

Sen/ çölleri yarattın/
Bir damla su istiyorum senden/ ey sevgili.
Şimdi boynumu sıkar durur kendi ellerim.
Nehirler gerekmiyor tükenmiş ümitlere.

Bağışla beni sevda üstüne yar
Hüküm giydirme ne olur sensizliğe
Senden öğrendim / sevmeyi/ özlemeyi
N!olur öğretme içimdeki seni öldürmeyi

Gözlerimi türkü ırmaklarında döndürme
Zaten değirmen taşı olmuşum dağlarında
Bir sana/ birde sensizliğe/ döner dururum yar.....

Yüreğim kanat çırpır oldu
Geleceğin günün özlemine
Kaç bahar yasak aşklara vurulmuşum
Titreyen yüreklerin deltasında yar.

Sensizliğin acılarını sakladım yatağıma
Dağlarım inceden esen yel gibi ıssız
Sorun kalbime özlemek nedir.
Acı nedir, hüznün nedir.
Ben yüreğimden daha çok /seni sevmişim yar..

Ben Nasırlı Ellerin Kanıyım

Tarihin damarlarından gelir varlığım
Hiç bir hücremi söküp alamazsınız benden
Ben nasırlı ellerin sızan kanıyım yarına
Evren buyruğundadır emeğin
Ve tüm yaratılmışlığın üstüdür yaratılanlar

Zaman ellerimdedir/ can verir /can alırım
Varlığımın yüceliğidir göksümdeki onur
Evren benimle döner ben evrenle semahı
Yeni başlangıçları haykırır dilim
Eğilip öpmek için nehirleri dudağından

Aydınlığa gözlerini açınca insan
Evren olur göksüm güzlerim deniz kanar
Dağılır ölü toprağı üstünden düşlerin
Sıyrılır gelir tanyeri gün doğumuna
Yolunda ilerleriz Emeğin /yırtarak karanlıkları

Her zaman ben olmayacağım
Vurulup düşen kavgada
Acı çekenleri avutan kitap yazmayacağım artık
İlkbaharlarını yaratacağım dünyanın
Aç çocuklar çiçeklenecek köşe başlarında

Avuçlarımdaki Acılar

Suyla yazılmış bir kader çizgisindeydi-
Ölümün üşüttüğü küçücük eller.
Yağmasına düşmüştü çapulcunun
Gözlerinde donup kalırken aydınlık

Yüreğimdeki sevda kuşlarını uçurdum
Çocukların güvercin kanatlı gözlerinde
Karanlığın sustuğu yere düşmesin diye gelecek

Pusuda bekleyenler vurdular düşleri
Başladı büyümeye avuçlarımdaki acılar
Suya yazılmış kader çizgileri-
Düşerek akıp gidiyordu sularına Dilecin:
Arkalarında gölgelerini bırakarak.....

Tornacıyım Ben

Hayallerim yalnız bırakmıyor beni
Aldırmam ıııklı kent sokaklarına
Ben umudun ateşini saklıyorum içimde.

Yitik bir ağaç gölgesi değilim
O kadar sığınan var ki dallarımın altına
Hayal değilim varım.....
Yalnızlığım aldırıyor-
Kalabalık suskun kentin ışıklarına

Tornacıyım ben/ ne öyle basit /ne sıradan.
Ana avrat oturtmuşum /kucağıma emperyalizmi.
Sosyalizmi döllüyorum karnına.
Anadan üryan.

Hangi şafak uzak tutabilir ki
Yüzünü nasırlı ellerimden
Kanlar için den sıyrılarak
Doğacağım dünyaya yeniden

İniltilerin geldiğı yerden /uzanıp giderken geleceğı
Bekliyorum ayaz gecelerde /Yeniden doğmayı

Gelmesini dileyerek uzak sevdalımın
Yakışmaz bize uğruna savaşmak dururken
Kollarına uzanmayı beklemek
Tornacıyım ben
Demir talaşları içtiğim geceler kanıyor dilimde.

Potalarına yıldız döküyorum hayatın
Susup çare dilenmek suçtur
Yapraksız kalsa da dallarım Çırıl çıplak
Başlayacağım yaratmaya kendimi yeniden.
Tutsak korkuları / Bitirdiğim yerden.....

Not/ tutsak korkular dini afyonlar anlamında kullanılmıştır...

Duy Sesimi Ey Hayat

Uzak d  slere yükleyip sevdamı
Nereye böyle ey hayat
Avuntu bir   mr  n sadakatine vurulmuşum
Kum saatini durdurmadan
Söyle nereye böyle.....
S  nd  rmeden-
Tenimde yaktı  n   zlem yangınını

G  l  n içimdeki yansıması düşüyor aklıma
Gözyaşlarına dokuna bilir mi?
Sudaki kırılmalar.
Kaçamak bakışlara sarılmayan kol kırık

  pmek zor-
Bir nefes gibi seni   ekip gözlerime
Yüreğimin atışlarını dinle g  r-
Ne kadar sensin.
Haydi, sıyrıl içindeki kalıplardan ey hayat.

Yağmur ol ya   topra  ıma
Küme bulutlarımda sağanakları ya  a
Kon dudaklarıma kar tanesi gibi
Duy yüreğimin dokunu  larını.
Duy sesimi ey hayat.

Hangi Şiir Çaldı Gülüşünü Çocuk

Zamanın durduğu yerde bekleme çocuk
Geç kalır yarına gülüşlerin/ vurulursun.
Bir ceylan ürkekliği büyür bakışlarında
Ne bu gözlerinden sessizce dökülen nehir
Hangi şair çaldı gülüşünü çocuk.

Masalların bile kırılğan anları vardır
Kelimeler sessizce sokulur gizemine
Kırılır arkasına saklandığın aynalar
Başlar belleğinde değişmeye bütün renkler
Gülüşlerini hangi şiir çaldı çocuk

Öpüyorum yarına acıkmış gözlerinden
ODTÜ'nün alıcı kuşlarımı çarptı sana
Gecenin mağlup kumandanı
Haydi, gayri söyle şair dedene
Ekmeğini hangi sırtlan çaldı çocuk.

Canım Annem

Gün doğumuyla oynasırken gözlerim
Düştün aklıma Anne.
Ufka kanat çırpın kuşlar-
Sen oluyordun-
Kanatlarınla okşuyordun yanaklarımı.

Ne zaman adını ansam
Hüzün yüklü yağmurlar esip geçiyor
Yamaçlarından gözlerimin

Oysa ben Gülüşlerinin sıcaklığını ararım
Günün ilk ışığında

Bakışların bir gök kuşağı gibi geçer-
Yüreğimin ortasından
Ve ardından başlar gözlerimin bulutları-
Yağmur dökmeye.

Yine sensizliğe dökülür
Ağır aksak yağmurlarla bastırılan özlem

Dağlarımın karanfil ve leylak kokuları
Yanık yağ kokularına bırakıyor iken yerini.
Usluca yayılıp dağılır günün içine hasretin.

Bedenim, ağır hasar görmüş /batık gemi misali.
Düşer sanayinin paslı kollarına.
İşte o an.
Nasıl da özlerim başımı göksüne dayayıp
Öylece orada seni koklayarak kalmayı

Yüreğimin çocuk yanı hüznü anne
Ne zaman aklıma düşsen-
Dokunduğum her şey sen oluyorsun
İçimde delice çırpınan bir minik serçe
Yırtıyor kendini eteklerinde hasret dağlarının
Canım annem

Sensizliği bölüşen gecelerde
Karadeniz oluyor hasretin başlıyor
Kıyılarına çarpmaya yüreğimin.
Kaç zamandır
Örse yatırdım içimdeki sızıları
Yüreğime inen her balyoz
Seni döküyordu gözlerimden
Canım annem.

Günün yorgunluğuna aldırmam anne.
İş dönüşü her şeyi unutan çocuklara dönüyorum
İçimdeki sızı yarım kalmış bir şiirden
Ben hep yorgun düşerdim seni özlemekten.

Ve hala sensiz
Anahtar deliğinde bıraktığım
Çocukluğum yetim.
Bir bilsen anneciğim bir bilsen
Seni nasıl özledim.

*Bizlere yaşamı armağan eden o mükemmel insanları yitirdikten sonra unutmamak
için canım annem!...*

Ölüm Dikilse de Gözlerine

Hüzün vurmasın gölgesine yüreğin
Karışır sesin can hıraş -yürek çarpıntılarına
Gecenin sessizliğinde büyür çığlığın
Düşer yollara kırık imgeler ardın sıra

Yorgun düşer dizlerin taşımaz seni yarına
Sen varsın: hiçliklere aldırma.
Baş eğmeden ölümü yenenleri gördük
Ve tanrılar utancından başlarını düşürdüler yere

Ölüm dikilse de gözlerine –
Sen yılmama kaldır başını.
Varsın zamana yenik düşsün imgeler.
Özgürlüğün rüzgârlarını hisset hücrelerinde
Ölüm bile ölebilir senin ellerinde.

Tutun esen yele- devrim ateşiyle
Karayı yak ki – ey düş
Ak günlerin üstünden-
Sıyrılsın alaca karanlıklar.

Tutun hayata tutkunun bilgeliğiyle ey militan
Saldırgan bir çocuğun ellerinde büyüt sevdayı
Gecenin sessizliğinde yayıp dağıt çığlığını
Aşk ile yelken aç gelecek güneşli günlere.....

Karanlık Saatler

Yağmur yüklü bulutlarından geçerek hayatın
Sevgi toprağında büyüttüm aşkı
Gözlerinin karasından yakamoz toplayarak
Düşer dudağımdan sana mahkûm sözler

Sana gelen yollara tutunmuş sevda
Soğuk sinmiş yalnızlığımdan- kanar sensizlik
Uzaklarımdan bir kıvılcım - tutuşur yanar
Perçinler umudu yüreğe gözlerinde aşk.

Odamın kuytularında devinirken benim
Seni bulurum bende sırım sıklım
Çıldırmaaya varır suskunluğum
Ağıt olur sabahsız yarınlara şiirler.

Müebbetlerin sürgünü olur yalnızlığım
Yarısız zamanlara mahkûm kalınca sözler
Karanlık saatlere siner kokusu sensizliğin
Öpüşlerinin ıslaklığına ürperir ıslak bedenim.

Bu Sabah

**Bu sabah duygular esir düştü sana
Sevgi yağmurları taşıyor bak gözlerim
Yeniden sırm sıklım saracağım belini
Kara geçmişinden arınasın diye yar.**

**Bu sabah özlemleri savuracağın sokaklara
Gelip ıslatacağım kurumuş dudaklarını
Sağanaklar taşıyacağım yüreğine
Sevgi selinde sıkı sıkıya bana tutunasın diye**

**Bu sabah bir sağanakla geleceğim sana
Bahar sıcaklığında tohum taşıyarak
Dudaklarının alazında döllenecek hayat
Bereketimi dökmek için toprağına.....**

Beynimdeki Depresyon

Ömür mevsimsiz dökülen yaprak misali
Akıp gidiyor ellerimden hayat /
İstemesekte / elbet tanışacak ölümle,
Sonbaharın ayak sesleri,
Gidenler hiç gelmemek üzere düştü yollara.

Gün gelir yeşilden sarıya çalar doğanın rengi
Hırçın öğretilerini sunar,
Yüzünü göstermeyen toprak.
Yıkılırken sömürgecilerin inşa ettiği geçitler
Üşüyecek esintilerde dağılmayı bekleyen saçlar

Hayal değil bu,
İçimden çıkarmak istedim yüzsüzlüğü
Ki, bir anda gece oldu, bütün- Aydınların yüzü
Deliliğim: düşüverdi ayaz gecelere can hıraş
Bağırdım duyan olmadı yüreğimde,
Çığ sessizliği,

Masum görünür,
Vicdani kıpırtıları olmayanların uygulamaları
Cesaret denilen tepki,
Haksızlıklara suskun kalmayıp-
Baş kaldırdı yasal yaşamın işleyiş biçimine,
Dünyamızda kökleşmiş sistemlerin,
Temeline tükürmek için.....

Mahkûmiyetimizi hazırlıyor- yetenekli eğitimciler
İnsanlara yöneltilen-
Tüm, ahlak dışılık hâkim yeryüzünde,
Üniversitelerde suç/ özgürlüğün düşünüyü kurmak
Ki, Yasak insanın insan olduğunun farkında olması

Yaşamın bütün dehşetini anlayabilseydi,
İnsan kendisi için.
Gömerdi bir kenara şiddette, olgunlaşmamış duyguları
Kendinden kaçmak yerine varlık savaşını seçerdi
Ufkunun yollarına dökmek için/ içindeki güneşi..

Algılanan neydi, saçmalığı anlaşılmış şeyleri
Sevgiler acıları çoğaltıyor beraberinde,
Yarı ağlamaklı/ mutluluklar denizinde yüzüyoruz
Salya sümük.

Çoğu zaman eğilir bükülürüz,
Solucan gibi sıradan basit
Beslediğimiz iyilik,
Yürürken şiddetli rüzgârların yününe
Çoğalır: benzeri olmayan haksızlıkların artışında,
Depresyon geçiren kişilerin deliliği.....

14 03 2007

Can Karadeniz

Dudaklarıma asılı kalmıştı masum gülüşlerim
İstem siz bir kaderi takip boynuma ayrılırken senden
O son veda zamanı nasılda vururdun kendini kıyılara
Bense çoktan yelken açmıştım uzak düşlere
Ayaklarım hiç bilmediğim bir yola yönelmişti beni.
Sularından ve senden uzaklara vay kara deniz

Titremesi bir başkadır rahatlamış deniz sularının
Aşk ile dirilişini seyretmek hoş, diplerinde dalgaların
Ki sahillerine yüreğim çarpardı her gel git inde
Bir kez olsun göz kırpmadım arkamı dönüp giderken,
Terden tuzlu çorağa benzendi sırtımda gömleğim.
Sensizliğe tükeniyordum oy kara deniz

Şimdi yurtsuzum, sılamdan çok uzakta,
Derinlerimde kanayan sensin oy Kara Deniz
Hasret dolu, mavi sularına zincirledin yüreğimi.
Kim bilir şimdi yeşilin hangi tonu hâkimdir dağlarda
Aklıma düşüyor geçiyorum kendimden
Hayalin dalga dalga beynime vuruyor
Yanıyor tenimde can kara deniz.

Bilmem kaç derecedir şimdi Ünye'de deniz suyu
Hangi donuk tebessümde buğulanır ağlayışın çılgılığı
Hangi merak böler yüreğimde ince kıyım sızıyı.
Simdi tüm hasretlerin bakiyesi yüzüme çarpan
Haydı uzat dalgalarının hışırtısını kulağıma
Ana sesi kardeş sesi / ille de yar, kara deniz.

04 06 1998

Baksana Yar

İçsel yalnızlığımı anlatsam sana yar
Geçmişin yaralarının silerek- bana gelebilir misin?
Özentisiz yanlarından sıyrılarak hayatın
Düşlerin uzağındaki yakına vara Bilirmisin?

Aşka soyunurken Çırıl çıplak kumsalında
Ne olur çıkmazlara açılmasın gözlerinin dehlizi
Çaresizliğimin zincirleri- kelepçelemesin bileği
Baksana yar-
Dalgalar hala ıslatıyor yosun tutmuş yüreği

Köprüler kurulmalı yarınlara
Sevgi sularından dokunmak için kıyılara
Var mısın demir atayım limanına yüreğinin
Vurgun yiyeceksem bakışlarından yemeliyim.

Ölüm ne ki?

Doğduğum gün başladım ardından koşmaya
Önce emekleyerek sonra çocuk adımlarımla
O benden kaçtıkça ben ona koştum
Yaşam değimliydi ki-
Ölüm varışa bir uzun koşu

Bir kelebeğin ömründe yeşerir-
Ölümün sonsuzluğu.
Kanat çırttığın an kadar varsındır
bir sevgilinin gözlerine Bakacak kadardır bazen.
Karıklksız sevginin teni kadar sıcakmış
Gözlerinde büyötmeye değmezmiş
Anımsadığım titreyerek bir kaç sarılıştan
Gözlerin kadar büyük/ yüreğın kadar küçökmüş

Her sevgiden bir ömür çıkardım
Geriye kocaman bir hiç kaldı
evet bir kelebeğın yaşama doyamadığı an kadar hayat

Seninle Aşk'ta Soluklanmak

Ne zaman sen dokunsan tenime
Sevişme duyguları kırbaçlıyor içimi
Her hücremde ayrı bir kalp çarpıyor.
Birden yüreğim eriyip yayılıyor-
Dünyanın bütün kara parçalarına.

Sorsan sofuya seninle yatmak günah derler
Tanrıya kalsa sevişmek de günah:
Oysa dünyanın en güzel şeyi-
Seninle aşk'ta soluklanmak

Damarımda sen dolaşıyorsun iliğime kadar
Yatakta yatmayı koklamayı öpmeyi öğrettin
Aşk ile derinlerine düşüp gidiyorum gözlerinin
Kan ter içinde uyanışlarına sabahın.....

Düşlerimden Sızıyorsun

Kaçmak istedikçe/ dönüyor sana ayaklarım
Sende tutuklu kalıyor duygular-
Savruluyor rüzgârlara kalbim.
Ürperiyor tenim/seninle göz göze geldiğimde
Söz geçiremiyor titreyen yüreğime.

Öfke olup dolaşüyor damarlarımda
Mavi bir coşku oluyor bedenimde isyan
şir olup dökülüyorsun dudaklarımda
Deniz olup ırmaklarla dertleşiyorum her gece.

Yüreğim beyaz tüller içinde ay gibi
Yıldız oluyor yağıyorsun gözlerime
Yinede sana anlatamıyorum sevdiğimi
Ateş olup yakıyorsun yüreğimi ey sevdalı
Bir kır çiçeği hüzün sarıyor yüreğimi-
su olup akıyorsun gözlerimden.

Seni düşündüğümde susuyor denizler/ sütliman
Martı olup uçuyorum bakışlarının kıyısından
Başlıyor gözlerimin bulutları yağmur dökmeye
Kırpiklerim ıslatıyor yüreğimi her gece.

Gelmesen de/ düşlerimden sızıyorsun-
Sensizliğe yoksul/ boynu bükük geceme
Çözülüveriyor dizlerimin bağı/ bana geldiğinde
Bir titreme başlıyorsa bedenimde
Ki, hiç bir kural tanımıyor artık yüreğim.
Hasret ateşlerini yağıdırıyor üzerime.....

Mevsimsiz Sancılar

Yine sonum başındayım.
Bir yerlerden tutunmayı getirdi hayat
Bıraktım kendimi-
Gecenin huzur veren sessizliğine
Sensizliğin sağanağına düştü gözlerim.
Her damlasını açıyla tenimde hissettiğim.

İçimdeki sensizliği dinledim
Sende kalan /yüreğimi paylaştım geceye
Ne zaman durulur bilinmez bulanık sular
Neler anlatacak bu yorgun gönül bilmem
Ama ben koynuna girer gibi / sessizce-
Gecenin karanlıklarına gideceğim.

Islanan sokaklar kanatır düşlerimi
Sarhoş bir yıldızın ayıklığına takılır aklım
Yüzümde dinlenen/ yorgun güneş-
Derin izler bırakır günden yüreğime.
Mevsimsiz sancılar tekrarlanır yeniden..

Uyandım

Dipten gelen uğultu
Vurunca kendini kaldırımlara
bütün sesler boğuldu açık denizlerde.
Yırtıldı karnı gece yüzlü sırtlanın.

Işığın tutuşturduğu korkuyu gördüm
savruluyordu oradan oraya,
Karanlık:
Olmayan yüzünü takmaya çalışıyordu aydınlığa.

Batamaya hazır adaydı sanki umut
Yelkenler fora, demir aldık karadan
İnanılmaz bir aşkla sarıldım aydınlığa.

Yeni ufuklara yöneldi rotamız
Ufkumda çıldıran kızıl bayrak
Martılarını selamlıyordu korsansız denizlerin
İşte o gün diye basıyordum çılgılığı ki uyandım.

Gölüşlerinde Tutuşur Yarınlar Anne

İnanılmaz bir aşkla sarıldım gülüşlerine
On dördümde, demir düktüm potalarına, sevincin
sana oğul tadında günler yaşatmak için anne
Yeni oyunlara takılı, kırk beşinde hala çocuk elim
Hep acıya, kedere mi, açılacak kapılar anne.

Soğuk tutmuyor nakışız tahta kapılar
bilirim anne, gözlerine perçinli rüzgâr
yokluğun yalnızlıklarını düşürür Gecelere
Umuda sürgün gözlerinden, sızar aydınlığım
ondandır, yüreğimin naçar kalışı şafaklara, anne.

Yer yok içimde köle ruhlulara
Bakışlarının karasından dererek umudu
Görünmeden kayıp gider yüreğim
saçlarındaki kıprayan yıldızların içinde
Gölüşlerinle tutuşur yarınlar anne.

Gölüşüm: acıları unuttuğumdan değil
Yüreğimin karanfil bahçeleri açar zemheriye
Çağımın kokuşmuş soluğu var ensemizde
utanır zorbanın karanlığı ateş ezemez beni
Bilenmeliyim yeniden çeliğin şafağına anne.

Yüreğime kurşunlar dökerdim anne
Söküp alabilseydim”,içindeki kanser ağrılarını
Tırpanlandı umudun, gonca gül veren dalları
İçimde büyüdükçe büyür mavilere özlem
Savursan saçlarını hani şöyle yüreğimin kumsalına-
Gölüşlerinden yıldız toplasam yarınlara canım anne.....

*Hiç bir karanlık sonsuz değildir bir gün mutlaka yenik düşecektir annelerin
gözlerindeki aydınlığa.*

Abdullah Oral

Sen Gittin Ya

Bakışlarımızla yıldızlara tutunalım derken
Bir dip not gibi düştük hayatın anlamsızlığına
Solgun bir yaprak indi yüreğimin sularına
Zamanın eteklerinden sıyrılarak savrulduk-
Ötesi olmayan uzak diyarlara

Sesini yitirmiş bir serçe çarptı gözlerimin sarısına
Başladı soluksuz yağmurlar çıldırmışçasına
Delirdim, kimse fark etmedi sokaklar sus pus
Ertesi gün gazetelerde bakışlarını unutmuş iki göz
Asılı kalmış yağmur çarığı yanaklara.

İçime dokunuyor gayrı, şarap kokulu köşeleri bu kentin
Hangi şişeye dokunsan boş dibini gösterdi bana
Benden önce gelenler ne varsa içip gitmişler
Avunacağım bir “ay, kaldı tepemde asılı
Birde güzlerimden silemediğim hayalin.

Şu kör olası yalnızlık yıkıyor belimi sensiz
Bu şehri acıtıyor tenimi/ nisan yağmuru vurduğu zaman
Ki ben bu yüreği /avunacağı bir sevda taşımadım hiç
Sen gittin ya ardından ağlatarak bu koca kenti
Bırak yansın içim deki benlik delireyim yavaş yavaş

Sensiz Gülmek Yasak

Farkında olmadan savrulduk-
Yaşamın çöplüğüne.
Kül rengine kara düşmüş
Bulutlar gezinir Üstümüzde.
Ayrılığa kol kanat germiş.

Oysa yalnız seninle güzeldi bu şehir
Yarına bakarken yaşamın penceresinden
Hayat eteklerine gözlerimi bırakmış
Suyu hesapsız dökülsün diye yüreğimin

Şimdi yüreğimin kıyılarına vuran dalgalar
Kum elemekte kan çanağı gözlerimde
Gayrı ağırıma gidiyor
Sensiz soluklanmak bu şehirde

Hani diyorum bir gelsen de
Yeniden çağlasa sevda nehirleri içimde
Gülüşlerimi takarım saçlarına savrulur
Bir oyana bir bu yana:
Bakışlarına dilek tutmuşum kirpiklerinde.

Kaç zamandır:
Yokluğunun ağrısı üşütüyor beni.
Haydi, gel gayrı canımın içi
Dağla şu kapanmaz yarayı içimde.
Sensiz gülmek bile yasak bana bu şehirde.....

Seninle Soluklanmak İstedim

Düşünmeden yaşama tutunanların
Düşerken alnını okşuyor son rüzgâr.
El ilanları yırtık ayrılıklar kuşatmış bu şehri
Zulmün içinden direniş çılgınlıkları yükseliyor.
Yüreğinin kıyılarına tutunmak istedim.

Esen yel kavgayı fısıldar kulağına sevdalının
Koyulaşır damarından toprağa sızan kanlar.
Sevgimi yoğurdum umudumla aşk ile
Direncimle çoğalmak için yokluğunda.
Gözlerinin sularında savrulmak istedim

Kendine yabancı bir tebessüm asılır yanaklarımda
Ansızın kan tutar kaldırımlarını sokakların.
Gözler yağmur eler hasrete
Tuz tadı nemlenir dudaklarında
Neydi anlaşılamayan bahara çalarken geceler.
Nefesinin sıcaklığına kalmak istedim

Dağlar geçit vermez yıkılır üstüme duvarlar
Yollar dolambaçlı sarp aşılmaz
Tenim çizilir böğürtlen dikenlerinde
Uçurumlar, derinleşir attığım her adımda
Usulca akar gider gözyaşında hasret
Ne varsa senden uzak, bana yasak bu dağlarda...
Oysa ben seninle soluklanmak istedim.....

18 07 2004

Her Şey Bir Hiç

Geçmişini unutamayanlar için:
Sustu yalnızlıklar ağlama duvarlarında
Hayat uçurum ucunda son bir bekleyiş
Yaşayan ne varsa üstüne kurşun dökerek
Ürküttüler son baharın kelebeklerini.

Her şey bir hiç, kalem dikiş tutmaz
Umudumun sıcacık bir dokunuşu okşar yüreği
Ölüm geçiyor uzaklarımızdan tank paletleriyle
Yanaklarında son gülüşü asılı çelimsiz çocukların
Ne kadar haykırsam yarına izi kalmıyor çığlıkların..

Hiç bir Şey dindiremez, titrek kalbimin sesini
Saçlarımda beyaza çalar, gözlerimde tedirginlik
Dağlarda ateşlere verdim/ titreyip üşüyen bedenimi
Kuşgözünde umut kalsın diye yarına
Ki, kapıma dayanmış eller, taşır beni ölümün toprağına

Bakır arığı Düşler

Ey sürgüne hüküm giymiş hayat
Güzlerime çekilen efkâr
Haydi, dökül pınarlarından gözlerimin
Yık gel kıyılarını ki, gayrı paslansın mazgal,
Yıkılsın kör duvarları esirliğimin.
Baksana kuşatılmış sevdalarla çalar, duvarların rengi.

Az sonra saçlarımın tedirginliğine konacak, ak
İçime dön deriyorum, gözlerim bana uçurum.
O kadar uzak kalmışım ki ben benden.
Şarkıları susmuş bir hayat gezinir tenimde
Yırtıp gecenin rengini şiirlere/
Bakır çarığı düşleri kanatarak

Sesimi içimde unuttuğumdan/ dağıldı yüreğime efkâr
Sokaklar hüznün demlenir/ kaldırımların sensizliğine.
Şiirleri yasak bir kadının dilinde vurulmuş türküm
Attığım her adımda arşınladı beni ödünç sancılar
Haydi, çırıl çıplak dökül gayrı gözlerimden
Sürgüne hüküm giymiş ey yüreğim.

Kendimden uzaklara baktığımdan-
Göremedim içindeki dağ yangınını.
Baksana solmaya hüküm giymiş yaz gülleri
Ömrü mazgallarına takılmış esaretin adı gönlümde.
Gayrı yoruldum/
Çalıntı bir hayatın ardından koşmaktan,
Sakın ha aldanmayın içimdeki sessizliğe.
Hala şairi vurulmuş türküler kanıyor dilimde.....

Haydi Aç Kollarını

Tuttunup giderken kanadına zamanın
Seni tanıdığım gün -düştüm gönül yangınına
Gayrı ateş döküyor buztutan yanlarım
Ararcasına en kuytu yerlerde bildik şeyleri

Tadmadığım düşleri sererek sokaklara
Karanlık gecelerden sızarak geçtim-
Bilinmez sabahlara.

İçimden acemi şelaleler dökülür sana
Sularımda martılar kanatlanır aşk'a
En çılgın nehirlerin-
Kıyılarına tutunarak gelmişim sana.
Haydi, aç kollarını sarılsana boynuma.

Uzak Öteler

Yüzünde izi kalmış son gülüşlerinin
Umutlarını bohçalayıp nereye ey bilinç
Ölümü soğutuyorsun sıcak kavgamda
Baksana ardında suskunluğa çiçekleniyor sevda

Susma ey sevdalı gözlüm haydi aç yüreğini
Sen susarsan it ürür kervan yürür
Vurulur ufuklar bir can düşer bin can ölür
Keserler yollarımızı- sürerler bizi uzak ötelere

Din iman yok gelen zamanlarda
Aylar vurgun günler ölüm telaşında
Haydi, baharın gözüne çek vuslatın sürmesini ki
Kırılsın yüreğindeki suskunluğun zinciri

Hadi gayrı sür düşlerini kıran sevdanı dağlara
Bir gerillanın soluğu çiçeklensin ardınsıra
Tutulsun İt ürüyen kervan yürüyen yollar
Kesilsin soluğu bizi uzak ötelere sürmek isteyenlerin.....

Hayat Denilen Kurgu

Sabrın çatlamış çemberinden
Umutlarımı süzerken yarına -su misali
Güneşi tuttum yüzünün mihrabında
Gönül dağlarımdan çağıldayan pınar
Vurgu yapar gibi akıp gidiyordu bülbülün sesine

Yeşilin sarıya çaldığı renk tonları öperken güneşi
Çiçeğe kesiyordu etekleri dağların-
Güneşi tutarken avuşlarımda.

Kekik kokan akşamlar- okşarken sinsice duyguları
Gizli bir şihir oksayı verir içimde arzuları
Başlar çoşmaya koynundaki nehirler dağların
Ki yüreğim sere serpe ellerinde-
Asi ve isyankâr suların

Ne varsa satıp umuda dair ardıma bakmadan
Akıp gidiyorum üstüne üstüne ufukların
Alıp başımı /ki ölüm anı -
Hayat iksiri gibi kurgulanan yaşamdan
Bir yelkenli gibi süzülürüm korsansız denizlere.....

Bir Annenin Ağıdı

Bir annenin ağıdıydı geceyi saran
Çığlık çığlığa sürüklenen düşlerin uzağına
Sayfalar düşmüş kenarına yılgınlığın
Hayata uzak yaşam sesleri vurulmuş kucagında.

Saçlarını savuran rüzgârlara karışıyordu sesi
Öpereken oğlunun son nefesini dudağından
Umudun karasınaydı dile gelen isyanı
Bir hain mermisi yuva kurmuş- oğlunun döşüne

Başmış ta ana oğlunu göksüne-
Memesini emzirir gibi-
Acılarını yudumlatıyordu oğluna.
Gözleri yaşlı ve yorgun
Bakışları çığlık çığlığa.....

Zamanın dişlediği duygularla yılgın
Ellerini tutardı oğlunun da
Kor şafaklar tutuşurdu sabaha.
Bir annenin ağıdıydı geceyi saran.
Ondandır şimdi bütün şafaklar
Ölüm sessizliğinde buruk ve kırgın.....

1996 Ankara

Konuş Arkası Gelir

Düşmanlarımı çoğaltırken salkım geceler
Tetikler düşer vurulur sofralarda ekmek
Telkine gelir fetvamızı verenler-
Tanrı taksiratınızı affetsin.
Sinsi bir yılan gibi kırbaçlar içimi tövbesi.

Sahi bu sabah kim çaldı soframızdan düşleri?
Dilin suskunluğu kendine ihanettir-
Yarına kalmadı sığındığım dünler ya sen
Ey hatıra kalan başımdaki çığlık
Zamanımı güne susmanın konuş arkası gelir

İşçilerin Seslerini Yükselteceği O Gün

Hasreti yüreğinin duvarlarına çarpan emekçi
Haydi, uyan gayrı yağmur sağmasın gözlerine bulutlar
İçini nasıl kamçılıyorsa örse düşen balyoz
Öfkeni öyle vur yüreğine ki seni sömüren titresin.

Nekadar susarsan o kadar ağlayacaktır yüreğin
Dik tut düşürme başını bulutlardan omuzlarına
Gözlerin çakmak çakmak çaksın yükseğine ufkun
Ki hayli uzun özgürlüğe gözlerini düşürdüğün yolun.

Yıldırmasın seni kar rengi huzme bulutları
Vur öfkeni yüreğe savur yumruklarını dağılır
Kum yığını tepeler nasılda savrulur düşer kıyılarına
Gör çiçeklenen dalların nasılda filizlenir sevdası....

Güneş tutar Nisanlar- Mayıs sabahında bayramlara
Dile gelir yağmurların yıkadığı suskun sokaklar
Unutur deniz kıyıları ağıtlar türküye başlar
O gün göklere serilir sabahyıldızları-
Başlar gün doğumu kavuşmalar.....

Beyaz Ümitler

Silerek belleğimizden ayrılıkları
Varmısın yeniden diriltelim çareleri
Seyirlik sevda değil inadına olsun aşk
Tüm şaşkınlıkları bir kenara bırakarak
En deli duruşumuzla yaşayalım sevdayı

Haydi, şimdi gel derinlerden inanarak
Gel gözlerime taze güneşler doğsun
Sevdanın adını yazalım yeniden caddelere
Başımızda aşk yüklü bulutlar olsun
Gel uyanmak için yaşanası bem beyaz ümitlere.

Başımda Çıgıklaşan Sevda

Görüyor musun ellerimde çıgıklaşan sevdayı
Aşk yangını damarlarında -gezinen deniz
Martıları vurur dudağımdaki hasret türküşü
Sıyrılmışım kabuklarımdan bir sen kalmışsın

Dalgalar kışkırt içimdeki kara sevdayı
Işık sevişmelerinden doğan -ey gök bulutları
Gözlerimde dağlanan hasretin boynu bükük
Düşe kalka vurulmuşum yakamozlarına senin

Yokluğunda gün batımına düşer kalırım
Küser albatroslar- martılar susar- susar ölüm
İmge imge dillenir dalgaların seslerinde ağıt
Gelgitlerine takıldı hasret -deniz –
Gördün mü başımda çıgıklaşan sevdayı...

ağustos 1996 ünye sahilinde otururken

Sana Dökölür Gözlerim

Uzaklardan el sallarken bakışların
Açılır gük kuşağı- gözlerin yağar geçeme
Sensizliğe başkaldırır içindeki duygular
Zeytin karası gözlerin korlanır düşer aklıma

Yağmur olur anılardan süzölür sözler
Baharı sürerken yüreğimin lüverine
İçimdeki dürtülerin çılgığı iner jarjöre
Vurulur düşerim sevdanın uçurumlarından.

Sisli bir Ankara akşamı- içimde tetik düşüren
Elmadağının kokusu sinmiş saçlarında rüzgâra
Ateşten şafaklar büyüttüm hasretine yandım..
Gayrı yanağımın uçurumlarından- sana dökölür gözlerim.

1993 ankara mamak

Martların Gözünde Saklı Umut

Caddelerin yüreğine sarıldık
Başladık yürümeye yarınlara
Sustu sokakların vicdanı
Sesimizi duyan olmadı yandık.

Şimdi mahşerin ortasında çiçeklenir bahar
Yarınlara tohum taşır sevda kuşları
Martların gözünde saklı umut-
Düşer hücreme acıtır duyguları

Alt üst edilmiş türküler düşer aklıma
Su dokusunda çılglığını tutar dağlarda tipi
Ve duvarlardan, süzülür yağmur misali söz
Her çiğ damlası, yüreğimi sürer lüverine baharın
Gözlerimin polenleri dökülür, yeni bir hayata.....

1983 İzmir narlıdere

Sevda Kapısıydı Gözlerin

Umut ışığı oluyor tutuşuyordu sokaklar
Gözlerin gözlerine saplanıp kaldığı zamanlar
Bulutların çatık kaşlarından hüznün dökülürdü
O ağacın altında –
Seninle dudak dudağa geldiğim zaman.

Umutsuzluğa açılmayan-
Sevda kapısıydı gözlerin.
Ki seninle hayat solurdu damarlarım
Aşkı sunardı –bakışların günahsız gecelerime.
Seninle bir başkaydı anlamı hayatın.....

Bakışlarında aradım var oluşun gayesini
Sarhoşuyum gözlerinden içtiğim sevdanın
Simdi yalnız sensizliğe özlem damıtırım
Sensiz yanıyor mahzun gönlüm-
Tarifi imkânsız aşk ateşinin içinde.....

Ömür Yorgunu Sensizlik

Bu sabah uyandığımda
Ufuk mavilerini bastırdım
Avuçlarındaki kader çizgilerine
Seni diledim gün doğumundan

Dudaklarımdaki kırgınlık şarap tadında
Duyguların eriyip dökülüyor ayaklarına
Gel cennetine kat içimdeki cehennemi
Yakmasın gayrı sana tutsak yüreğimi

Loş gölgesindeyim sıcak buğulu fikirlerin
Ey sonsuzluğu güzelleştiren sır
İklimlere susayan yanık sevda
Haydi, yağ gözlerime sönsün içimdeki ateş

Hayallere kucak açmış dileklerim
Tebessümü unuttuğum zamanlardan geçiyorum
Şimdi zemheri ayazına kanıyor şaşkın gözler.
İçimde- ömür yorgunu- sensizlik büyüyor.....

Aslolan İnsandır

Evrensel bilginin ışığında aşındırmalı tarihi
Ki dini inançlar kelepçesi olmasın bilincin
Binlerce yıldır süre gelen köleliğim
Ne kadar kendinden bağımsız kıldı ki emeği

Aslolan insandır ki emek odur
Şimdi birlikte seslenmeli din istismarcılarına
Karatmayın beyinlerimizdeki aydınlığı
Yarına birazcık ışık kalsın.

Mıh gibi çakılmakta iken belleğimize din
Zulmün gücüne esir olmadan
Öfkemizi haykırmalıyız yılmadan
Yeniden tutuna bilmek için hayata

Ve birlikte yükselterek seslerimizi
Demeliyizki ot beyinlilere-düşün ki varsın
Seninle güzeldir dünya -evren seninle
Direniş türkülerini hep bir ağızdan söyleyerek-
Yürümeliyiz umuda.....

Şubat 2002

Sevda Gerçeği

Uzaklıklar nasıl çoğaltıyorsa sevgiyi
Öylesine büyüyor hasretin içimde
Anıların yaşam kaynağım olmuş
Gayrı değiştiremez hiçbir şeyi varlığın.

Sensizliğe çoğalan düşlerimle
Yaşamın özüne koymuşum sevgiyi
Sevdanın yangınlarıyla baş başayım
Garı senin gerçeğini taşıyamam yanarım.

Sedir Ağacı

Kendi kabuğunda paslanan insanlar
Yoruyorlar geceyi bıçak sırtında.
Yağmur ıslaklığında dağalıyor kan
Köklerini suluyarak filizlerin.

Yarına aralanıyor umut kapıları
Köklerini sararak beyinlerin
Üstümde dev gölgesi sedir ağacının
Unutla aralıyor yapraklarını geleceğe.

Ünye Sahillerinde

Sevdanın mavisi dolarken düşlerime
Özledim seni, Ünye sahillerinde.
İçimi ürpertyen koyu bir mavi ufukta
Kürüleyerek geliyor yüreğini denizin.

Madem koyup gideceksin beni bir başıma
Okşayacak yüzünü bırak ta git mavi sulara
Öperken sularını denizin gülümseyesin ki.
Kır çiçeklerini büyütelim yarınlara.

Biliyorum
Az sonra yavaşlayacak soluk alışlarım.
Gayrı içimi titreten koyu bir sabah –özlemin
Karabasan gibi çöküyor yalnızlığıma
Ardından soluğumu alıp-
Bende gideceğim buralardan.....

2006 ünye

Haydi Uzat Bakışlarını

Uzat bakışlarını ellerime
Sana dokunmak istiyorum bu akşam
Nezaman baksam yüzüne
Kırılıyor bakışlarım gözlerinde
Yenik düşünüyorum derinliğine.

Hasretini alevlendirirken saniyeler
Bir saatin yelkovanına takılıp
Kayıp gidiyor avuçlarımdan zaman
Sensiz tiktak sesleri acıtıyor yüreğimi.

Haydi, uzat bakışlarını ellerime
Kayıp kırılmadan tut gözlerimi
Yüce bir dağ olmuş ateşin başımda
Tutuşturaçak az sonra kır çiçeklerini

Hangi Dille Anlatılır ki

Efkârını yüreğinde saklayan umut yolcusu
Hangi dille anlatılırki
Günahı buynumuza kesilmiş umutlar
Rüzgârları ince kıyım esiyor bu sevda danın
Ve damar damar kanatıyor açılarımızı.

Tarifi imkânsız açılarla-
Yangınlardan kalan sızılar
Yetmiyor ölümüm esasını kırmaya.

Varsın ırmak olsun fillerin gözleri
Söndüremedikten sonra 19 Aralık yangınını
Ve pusu kurmuşsa –
Yüreklerin kuytu köşelerine karanlık

Beyler gözlerine sarsınlar-
Zulmün kozasından düşenleri
Ve yansınlar cehenneme kadar.....
Ey gözlerim haydi sür gayrı zulmün üstüne
Çığlık çığlık gecenin göz yaşlarını.....
Ki, yarına soluklanacak zaman kalsın..

İnanmalı Bir Şeye Emekçi

Düne ait ne varsa boşalt ceplerinden
Yarına güzel şeyler kalsın
Savur ellerinden senin olmayan esareti
Kaderin olamaz köleliği yaşamak

Haydi, vur içindeki saklı öfkeyi sokaklara
Bak tanımlanmamış acılar sana kalmış
Gayrı yalın bir kılıç olsun çılgının
Savur zulmün göbeğinin üstüne-çiz umudu.

Umut etmek –
değilmi kesmek düne bağlı göbeği.
Kırıldıkca yenisini doğuracak analar evlatların
Tanımlamak kolay değil tarihte kendini
Ama insan yaşamak için-
inanmalıdır mutlak bir şeye.....

Derinlerimde Kanayan

Yollarında onca yaralı yürek variken
Çıkarıp atmak zor seni kalbimden
Aç çocuklar bekliyor yolunu gelmiyorsun
Yokluğun sensizliği büyütüyor içimde

Yaralı çocukların çığlıkları gezinir derinlerimde
Adını umut koydum hiç gelmesende
Sen yoksul gecelerime düşen sessizliğim
Sevdan yayılır sokaklara gezinir hücrelerde
Baş ağrım yürek sızım sen özgürlüğüm.

Seni koydum gönlümün en güzel yerine
Suskun masun bir çocuk gibisin içimde
Ama fitili çekildiğinde patlamaya hazır
Sen ulaşamadığım sevdam sınıf bilincim
Yüzyıllardır kanar durursun derinlerimde.....

Çiğ Damlaları

Bir albatros kanadıymış gözlerin
Sulara yazılmış kader çizgileri
Kanat vurur bakışların
Yüreğimim uçurunlarından
Dipsiz dalışlarına suların

Ellerimden karanfiller savrulur eteklerine
Yakamoz tutkunu türkülerle izledim
Gül yaprağında çiğ damlalarını
Ve Güvercim kanadına açıldı seveda
Yüreğimin okyanuslarına..

Aşktan Ayrılığı ıkardım

Kapıyı çarpıp çıktığım ogünden sonra
Uslca yerleşti iime pişmanlık ağrıları
Oysa onca devrik cümleler kurmuştum
Aldığım her nefeste kaybettiğim zamana

Bekârlık sultanlıktı-bir başına serseri sabahlara
Simdi sensizliğin kırıntıları yağıyor geceye
Aynı yerde kaldı sözler- yalınayak ve çıplak
Bütün sözler sensiz -öksüz düşer gider karanlığa.

Ve hala kurulmamış cümleler algısız.....
Doğaçlama -senseri zamanlar düşlemiştim
Elimde kalan açemi çocuksu imgelerle
Aşktan ayrılığı çıkardım- yarına düşlerim kaldı.

Ayrılığın Acemi ırağı

Ayaklandı içimde firari düşler
Ay bir başka doğacak bu akşam
Ayrılıkların bir türküsü olur
Vurur yüzüne hüzün rüzgârının.

Yarınlar uzak şeylerin dışında
Zaman sensizliğe adım adım yürüyor
Az sonra yokluğuna varaağım
Henüz kurulmamış cümleler sıkar boğzımı

Kendini kandırmayışıyla kavgalıdır hisler
Ayrılığın açemi çırağı şu gönlüm
Hala ıslak cümleler kurar gidişine
Ve avulayarak gülüşlerini –
Durur hala- beni ilk beklediğin aynı yerde.

Mademki Bu Fetva Bizim İşte Boynum

Hiç bir tarife sığmıyor-

Yurdunda sürgün yaşamının ağrısı.
Lekesi piç olan kalbim, orta yerinde sevdanın
İçimde sır kaldı duygular
insan aşkıyla yanan...

Karanlık girdabından geçer iken zamanın
İnancının gölgesine, yaslanmak isterdim
Yarına dair güzel olan her şeyi özlemek
Türkü tadında kucaklamak gelecek günleri

Sevdanın gölgesine sığınarak yaşayanlar
sevgiye inancının sonsuz erdemiyle tutunurlar-
Yaşama.....

İmkânsız deyiminin belini kırarak
-----Sonun başlangıcına taşımak vardır hayalleri.
O an yüreğimde hükümsüz kalır dinsel inanç-
Hiç bir acı sınırları bu kadar derinden sarsmaz
Şimdi gözlerimdeki
saklımda yakılan ışığı sabahın.

Umut - şuncağz bir şey işte,/
Sarsarak uyandırır, ruhları çivilenmiş dağları.
İçimde dikiş tutmaz isyanlar, dem vurur yarına
Bakmayın yanaklarındaki yağmur fırtınalarına
Gözlerimin sağanağından kopan seller
Yıkar surlarını bu şehrin.

Çöktü baharlara düşer yağmur taneleri
Etrafımı çevirmiş kör duvarlar ey sevgili
Sevda seline sözler yetmiyor, yetmeyecek
ODTÜ semalarından yükselmiş
Felaket habercileri misali
tepemde alıcı, kuşlar
Hiç bir ışık yok yarına, öteler sis bulutunda yar.

Biz hiç bir kavgadan vazgeçmeyi seçmedik
Sevdaya kelepçe takılan sabahlardaki
İmkânsızlığı aşılmayı bekliyorduk yar gecelerde
Oturmuş yaramın üstüne-
Kar etmez zulüm kararı
Ki, ne akşamın karanlığı var, ne ışığı sabahın...

Baharı düşlerken, felaket tohumlarını ektiler üstüme
Tutulacak biryanı kalmadı yarının
ODTÜ yurtlar bölgesinde imzalanmış infazım.
Şeyh Bedrettin misali imzalıyorum idamımı
Ki, yarınlar hakkıma açılan davalarla dolu.
Mademki bu fetva bizim
işte boynum
Susmuyorum ki kimseler azat etmesin beni.....

Yarına Umut Kalsın

İçimde sonsuzluk denizine kanat çırpıyor duygular.
Nerede soluklanır bilmem bu çırpınış.
Bir daha gelmeyecek günlerin
sevdalı yanık ezgisi dilimde
Sanki sessiz bir gemi, yaşam
hayat limanından demir alan.....

Gözlerin suskunluğuna söz yetmiyor,/ ey sevgili
Sen tükenme ki,
umut var olsun yarına...
Zulmün rüzgârı, ne kadar kuvvetli olursa olsun-
Koparamaz içimden sana olan duyguları..

Hiç bir güç seveda güneşin doğuşuna engel olamaz
Ki ondandır etrafımı çevirmiş çelikten duvarlar
Yüreğimdeki duyguları hapsedemez içine
Gecem gözlerinden öpeceğim
gülüşlerinin aydınlığını.....

Hangi bahara pranga vurabilirler ki,
Son bahara esir düşürsünler bu sevdayı
Açmasın çiçek, doğmasın güneş,
yok, öyle bir şey...
Al birazda yüreğimdeki isyanı oku-
Ki, kıyıları nasıl yeşile yıkar hayatı gör.

Yarının özlemiyle tarıyor gözlerim ufku.
Nesnelerin anlamsız dünyası diriliyor, aşk'a
Karanlığın sessizliğini/ yakar türküler
Akmasını bilmeyen nehir yoktur
ki yarın olmasın...

Doğmasa sensizliğin güneşi doğmaz, anca-
Sana bakmayı unuttuğunda gözlerime
Olmazların korkusu var şimdi içimde
Sensizliği düşünmek zifiri zindan...
Haydi, aç gözlerini ey sevgili,
yarına umut kalsın.....
Baksana: usulca bir şeyler kopuyor hayatımdan...

Hapis Duygular

Mevsimini yitirmiş baharlardan geldim.
Ümitlerin sıcaklığında sen varsın.
Hatırimda bir adın kaldı,
bir de gülüşün.

Günler hep aynı yerden yakar hasreti.
Sebepsiz değildir içimdeki sıkıntı
Derinlerimdeki yangının dumanı, vurur saçlarıma
Yüreğimin sızısı dökülür gözlerimden
Aklaşır yaşam saçımın telinde.

Ne zaman gözlerinle öpüşse bakışlarım
Usulca bir sızı iner yüreğime
tutuşur duygular.
Kaç şiir yaralanır
vurulur hasretine bir bilsen.

Duygulara karlar yağarken düşerim yollarına,
Çözülür buzulları gönül dağının
Zemheride başlarsın
dökülmeye damarlarımdan

Son bahar yangını, başımda dumanı tüten,
İçimdeki hapis duygular, ayaklandırır hisleri
Dökülür gül dikeninin yarına
Uç verir ilkbahar sürgünleri.
Yeniden yaşanması sevdalara,

Sevda Yolculuğu

Hangi limana çıkar bu yol bilmiyorum
Yelken açtım gidiyorum
Sessiz bir mavi koyuluğuna,
Geri dönüş bileti yaktım.

Gelen günlere yüklemeye çalışıyorum aşkı
Ne yana yönelsem, sana düğümlenir çözüm.
Ki, aldırmiyorum artık geçen zamana
yaşadığım tüm öykülerde, sen varsın.

Deniz mavisı gözlerine açtım yelkeni
Bakışlarında karanfil derinliği-
Dudaklarında menekşe moru tazeliği
Şiirler tutuşur, düşer ardın sıra yollara.

Gönül yarası kabuk bağlar mı bilmem.
İççimde sızısı dinmeyen ağrılar büyüyor.
Dedim ya geri dönüş biletini yaktım.
Gözlerinin mavisinden kurtulsam
kaşlarının karasına çarpar, dağılırım.

Sensizliğe uslanmaz bir çocuk içimde.
Tanımlayamadığım türküler kanıyor
-şiirleri tutsak günlere,
Bir bilsen ne kasırgalar yaşadı bende aşk.
Ondandır, sana sürgün duygular
Dolanır durur gözlerimde.

Tanığım Çaresizlik

Yurtlar bölgesinden el sallarken yaşam.
Demir aldık, Denizlerin limanından.
Ki özgürlüğün duvarları örülmüştü
Gül kızılında umuda bir zaman.

Zulmün soğuk dalgası geçerken
-sevda denizinden.
Hürriyet tutkusu dibe vurmuş odtü, de
Kaç celse daha kapanacak bilmem
yalnızlığıma..

Zorbalığa karşı baş kaldırırken
Düşer şehir eşkıyasının pususuna hayat.
Şairlerde ölür, lo / şairlerde ölür.
Bir şiir kalır şairden geriye
Birde ozanın dilinde yanmış türkü..

İnsan olmak aklıma düşünce, anladım-
Suçluyum yaşadığım için.
Dağlarda susmuş yalnızlığım
ki Azrail, i konuşur rüzgârın.

Sızılı bir sancı yükselir sınırların ötesinden
Pusudadır cellât vurulurum.
Kan tutar türküleri
şiirler akar dudaklarımdan, kızıl.

Türkü denizin martıları, gayrı yaralı
Bir deli yalnızlık tutar ellerimden.
Alıcı kuşlar dolanır semalarında
yurtlar bölgesinin.
Ömür ağacı yapraklarını döker gayrı-
mevsim son bahar-
Tanığım çaresizlik
ne gelir elden!
Şairlerde ölür, lo / şairlerde ölür!
Konup geçerken, yüreği yaralı denizlerden.....

Ay Doğar Yar Gecelere Çocuk

Ağlayıp kanatma yüreğimin kıyılarını
Umudum elbisesini giydirdim üzerine
Bana yalnızlığı hatırlatma boğuluyorum.
Üşürsem / bir daha yaşama ısınamam Çocuk.

Umudu sakladığım yıldızlar,/ uzağında Dünyanın
Özlem bulutlarının ardında saklı sevda
Geceleri ağlayıp / çoğaltma gökyüzünde yalnızlığımı
Haydi, yarına kapat/ gözlerini kanatma çocuk.

Deniz mavisi gözlerinden içeceğim umudu
Sen yeter ki, sakla,/ sıcak tut rengini sevdanın.
Birlikte yıkacağız
Atom güllerinin
Sahte çiçekler açtığı dünyayı.
Özgür yaşanası günler adına, çocuk.

Ot değil ya / gün gelir özüne baktıkça -
belki kendinden utanır insanlık.
Kaçarken azgın dişlerinden köpek balığının-
Bir dal arar yarına tutunacak.
Ve o an başlar /
aydınlık günlere giden sınıf savaşı, çocuk.

Gayrı gökyüzünde aramasın yalnızlığın ayak izini
Bir yıldız sağanağına tutulur ki gözler deme gitsin
Baştan sona hürriyeti yazar yıldızlar
Ay doğar yar gecelere
ana kucağı sıcaklığında, çocuk.

Hayalimde Sen Varsın

Gece yüklü yarınlardan geçerken
Yarım kalmış bir ümitle bağlandım sana
Ellerinin sıcaklığına tutunarak
Gözlerinden yudumladım aşkı

Haydi, bırak hayalini ateşli kollarıma ki.
Ömür ağacımız yaprak dökmesin.
Sessizce soluklansın kollarımızda aşk
Duygular / düşlerimin kızıllığınca yangın yüklü.

Uç verir mavi bulutların ötesinden hayat
Mor düşlerle süslenir gözlerimde hayallerin
Cenneti anımsatan yüzün ile/ oynasır iken bakışlarım
Bir demet gül ümitle haykırır!
seni seviyorum....

Savrulur kollarımdan ateşi hayalin
Tutuşur karanlıkları ayrılığın
başlar kanamaya gece
Gönül yarası acılara tutunur sevdalar
ki aşkı anlatır
Yanmışlığımın izleri var hala küllerimde

Cenneti anımsatan gözlerinle
Hayalimde sen varsın.
Ki, sensiz yalnızlığın gölgesine düştü sevda
Şimdi kaybedişlerin çırpınışları saklı avuçlarımda
Oysa ne hayallerim vardı seninle
henüz ellerinden tutmadığımız.

Şimdi Seni Sevmek Vardı

Seni nasıl özledim bir bilsen
Susuz toprağın yağmura hasreti misali-
Ne zaman aklıma düşsen/ tutuşuyor duygular
Gözlerimde Yağmur olup –
Sızıyorsun dudaklarımdan.

Şimdi yanında olup:
Öpmek vardı yanaklarından
Sevda Nehir'ine dayayıp dudaklarımı, su içer gibi

Şimdi duman olmak vardı içtiğin sigarada
Her nefes alışında içine dolmak
Derinden den soluklanmak vardı-
Hiç hesapsızca dudaklarında gezinmek.....

Şimdi delicesine damarlarından akarak
İnmek vardı gözlerinden yüreğine.
Kalbinin derinlerinde oynamak aşk ile.

Şimdi seni sevmek vardı./yüreğimin kızıllığınca
Dudağın dudağımda nefes nefese
Bedenimin bedeninde alevlendiğinde
İçine girerek sana kilitlenip dökülmek....

Geceye yayılan aşk fırtınasından sonra
Ter olmak vardı sabahlara soluksuz dökülen
Seni sevmek vardı, Günün ağardığı yerden-----,
Yine seni sevmek/ bitimsiz bir aşkla yeniden.....

Yeni Başlangıçlar

Zulüm el verdi dağlardan
Kaşım üstünde, yuvalandı mavzer kurşunu
Vurulup düşmüşüm örgüsüne saçlarının.
Göksüme düşen çığlık/ yankılanır dağların başına,

Sevda türkülerinde bulduk kendimizi,
Karanlık gecede, el verdik, tutunduk yıldızlara
Bu dağlarda en güzel türküyü kurşun söyler
Halay tutar acılar çoban ateşi gibi

Şehirlerde bozguna uğramış bütün yeminler
Yasını tutarım mavzer sesinde ölenlerin
Suya hasret toprağın, yağmurla vedalaştığı gibi.

Dolun ay azaplığında karanlık gecelerde zulüm
Belirsizliğe boyun eğmiyor,/ umut dolu bakışlar
Yarınsızlığa, parçalanarak-
Büyümeye devam ediyor yüreğimde ağıt.

Yıldızlar, yararlar gecenin göğsünü ki,
Yol verirler ılık saçarak dağlarda umuda.

Bu kadarmış işte,/bir ömre biçilen zaman,/ demedik hiç.
Ayrılığa yoğrulmuş sözler notalanır dillerde
Düştüğüm yerde çoğalarak büyür direniş türküleri.

Ki, biz seher rüzgârında,
Kaç kez vurulduk kaldık.
Şimdi geceyi üşütüyor,/çıplak bedenim dağlarda.....
Ve su gibi akıyor avuçlarımdan
yeni başlangıçlara yeni hayatlar hala

Evrenin yasalarındandır,/ hiç bir şey dibe vurmadan yeni başlangıçlara yönelemez,/ bu doğanın diyalektiğine tersinden bakmak, ve kendimizi aldatmak olur.
Elbette yeni başlangıçlar olacak, ama, önce tüm dünyada, emek dibe vuracak, ve yeni başlangıçlara yönelecektir arayışlar, ki- o gün geldiğinde hiç kimse kendini bundan kurtaramayacaktır

1988 ünye

Sende Kalmayı Özledim

Kaşlarının üstüne düşünce kâkülün
Dudaklarından gül suyu tazeliğinde geçerken
Savrulurdum Gülüşlerinin sevgi denizinde
Ben hep çocuk kalmak isterdim gözlerinde

Çıldırısıya yağan yağmurun altında
Sen yüreğinin götürdüğü yere yönelince,
Ben hüküm giydim-
Yüreğimin kuytusunda kaybolmaya.
Ki ben sende çocuk kalmayı özledim..

Oysa öpüşmeyi günah sayan gecelerde
Elim ellerinde sıırım sıklım ter dökerken
Hayatıma anlam katan ihtiraslarla, yandım.

Sensiz öte diyarlara taşıdım yalnızlığımı
Bu şehrin ayaza kesmiş sokaklarında.
Yüreğimi cehennem ateşine koyarak gittin..
Bir bilsen nasıl çığlık çığlığa sensiz duygular

Dudaklarımda sızısı saklı Hasretinin
Dalıyorum gecenin ıslak kalbine.
Teninin sıcaklığında yanmak istiyorum,
Dile geliyor sensizliğe tükenişim
Kucaklayarak hayalini:
Sensizliğe sarılarak öpüyorum kara geceyi

Yokluğuna avunmalar kalıyor yarına
Anılarımı salıyorum gün doğumuna
Akşamlar sen olup yeniden düşüyor kapıma
Başlıyorum sensizliğe yanmaya
Gecenin buz tutmuş dehlizinde

Düşlerimde sen olan uykuları özledim.
Aç gözlü on sekizlik delikanlılığımı,
Günün ağardığı yere soluksuz düşmek uğruna
Dizlerine başımı yaslayıp, aşk dilenmeyi-
Ben sende çocuk kalmayı özledim..

Dokunamadığım

Seni gözledim dün gece
Üzerine ayın şavkı düşmüş
Bahar çiçekleri gibiydin.

Gözlerim gözlerinde duraklandığında.
Aşka davet vardı
Dokunamadığım bakışlarda
Yüreğimde fırtına

Bir nefes kadar yakındım sana
Ulaşamayacağım kadar uzağındaydım
Öpsem sessizce yanar dökülürdü dudaklarım

Bak ateşi hala bende
Dumanı sana ulaşamıyor bu aşkın

Oysa bir nefes kadar yakın...
Bir ömür kadar uzağındaydım senin.
Sen dokunamadığım..

Hasret Zinciri

Kaç zamandır sana yorgun
Seni bana getiren yolların
Tutsağı oldu gözlerim

Bir çığ gibi dağılıyor yüreğimde
Kaçamak bakışlar
Yine hasret zincirini vuruyor boynuma sensizlik

Ve ben akar giderim yıldızlara
Katran karası geceyi - kızıla boyayarak
Girdaplarına yokluğunun

Yarına Dair

Yine alışılmadık bir sabaha –
Dökülür uykulu gözler.

Az sonra.
Başlar yarına dilek tutmaya.

Hani ulaşamayan
Biz kovaladıkça bizden kaçan
Hani hep o güne ertelenir
Ertesidir doğacak umudunda
Bir türlü varılmaz..

Bilirim yine gelmeyeceksin..
İşte-o yarın kaçta buluşalım...

Hangi sabah alışıldık ki zaten
Hep rüyalarımıdasın
Ayrılmak kolay mı senden...

Yine başlarınız gün ağarmadan
Dağılıp yayılmaya
Kendimizden olmayanlara

Nedense ya hep ben sana geç kaldım
Yâda sen erken geldin-
Sana ulaşamadım..

ODTÜ ve Gelecek

ODTÜ üçüncü yurt kantininden
Dışarıya fırlattım gözlerimi
Yaşamı kendi içine çekerek
Gürül gürül akıp gidiyor hayat

İçimde fırtına sonrasını andıran sessizlik
Kendi duvarlarına tutsak ediyor yüreğimi

Ne zaman özgürlüğü düşünsem ki kanıyor
Birinci yurdun duvarlarına asılıyor bakışlar

Deniz oluyor yüreğim kabarıyor
Gözlerimden sessizce dökülüyor içimdeki nehir

Şimdi sular kıyılarına uzak akıyor
Kendi olmanın dışına itilmiş gelecek
Yaşamın ölü bedenini sürüklüyor yarımlara
Geleceklerimizin..

Sevdamı Alıp Gidiyorum

Seni aradım - bütün bakışların arasından.
Şiirlerim yağmura tutulmuş
Dudaklarımdan hüznün dökerek

Sensizliğinde volta atıp durdum uykusuz-
Islak kaldırımlarında şehrin
Yüreğim güvercin ürkekliğinde..

Yokluğunun sancıları
Nakışlayıp düşleri
Uçurumlarına saldı gözlerinin
Bıraksam kendimi
Çırıl çıplak içine düşeceğim

Sensiz parçalanır dağılır içimde bu şehir

Gayrı giderayağım.
Gecenin kuytularına saklayıp bedenimi
Sevdamı alıp gidiyorum sensizliğe
Bu kadar cimriliği hak etmedim ben.
Ne olurdu birazcık sevsen..

Sokak Başları

Sokak başları bir sızıdır bende
İç çekerek ağlayan.

Yüreğim çoktan terk edilmiş yıkık duvarlar gibi
Gönül sultanını arıyor
Ağız dolusu kahkahayla gülümseyen

Gelincik tazeliğinde özledim
Çiçekli elbisesiyle
Çocukluk merakı öpüşmeleri

Ufkunda dır zaman ilk baharın
Ellerinin ellerime dokumuşuyla
Koklayacağım kır çiçeklerini..

Dedim ya
Bir sızıdır bende sokak başları
Hala sensizliğe iç çekerek ağlayan..

Bir Göre Bilseydin

**Bu kadar cimri olma ey sevgili
Haydi, uzat gözlerime gözlerini ki
Bakışların saklımda kalsın.**

**Nereye gidersem götüreyim peşimden
Öpmek için sessizce gözlerinden.**

**Bir göre bilseydin
En derin yerimde kanayan sensizliği
Sende en soğuk yerinden kanatırdın bakışlarını**

**Duyuyor musun pas tutan serinliği
Dokun- hisset -gör
Küllerimden ateş döküyorum buz tutmuş yarınlara.**

Sensiz Öksüz Şimdi

Her şeyi yakıştırdım kendime de
Serseriliği
Vurdumduymazlığı
Aşk dilenmeyi
Ölümü de gülüm ölümü de.

Bir seni sevmemeyi yakıştıramadım
Birde sensizliği

Yanaklarımdaki dudak izlerin
Sensiz öksüz şimdi

Yüreğimin dirilişine açılır
Uyanışı gözlerimin.
Az sonra dizesi sevda olan-
Şarkılar dökülür zamana

Yürüdüğüm yollar daraldıkça
Sıkıştırdı yüreğimi
İçimdekine söz geçiremediğim,an.
Hiç gidecek yolu kalmadı sensizliğin.

Bir senin sevdandan koparamadım gönlümü..
Bir de seni unutamadım.

Sürgün Ağrılarım

Bu kavganın içindeki seni göre bilseydin
Koparıp atamazdın beni gönlünden

Şimdi sensizliğe hüküm giydim
İnce uzun boynum bir çingenenin ilmeğinde

Ah sürgün ağrılarımı hançerleyen sevda

Bir baka bilseydin aşk dölleyen gözlerime
Nasıl da sen olurdun
Yaralı yüreğini vurarak sokaklara
Kanardın tırnak içinde.

Şimdi
Yanılığın kınında zehir kuşanmış
Hançerin gezinir boynumda
Her uyandığım sabaha bir kefen biçerek.

Sevdadır Zaman

Sokak aralarına yayılırken kırıntıları akşamın
Başlar aşkın ateşiyle tavlınmaya gece
Gayrı bir sevdadır zaman
Gökyüzü dökülür bahar gecelerine

Yürek aralarından bir ses yükselir
Serpilir bedenine sisli karanlığın.

Dağların içteki volkanın patlaması
Kırılma noktasındadır arzular

Az sonra sessizlik teslim alır zamanı
Dökülür tutkular yorgun kollara..

Oy Tutulmuşum Sevdana

Ne zaman aklıma düşsen
Dağlara dönerim yüzümü
Irmakların akışına karışır gözlerim

Suskun bir ağrı çıkar gelir-
Saklısından yüreğimin.
Yalın ayak düşer yollarına

Adınla başlayan türküler yakarım.-
Haberin var mı?
Ey dağlarımın şiir dili
Oy tutulmuşum sevdana.

Her bakışta sen çıkar gelirim gözlerime
Gayrı yâre ulaşamayan yolların yaralıyım

Sensizlik damarlarıma karıştığı yerden-
Başlarım kanamaya
Oy ben tutulmuşum sevdana

Ölçülü – Uyaklı Ozan Şiirleri

Zalimler Eline Düştüm

Bir çıkmaza vardı yolum gitti de
Ateşin içinde sel yaranılır
Zalimler eline düştüm, Odtü de
Konuşsam söz yanar, dil yaranılır

Aç kurtlar üstüne durmuş yolumun
Ederi kaç para bilmem çulumun
Her sözü iftira soysuz zalimin
Bülbül ahu zarda, gül yaranılır

Ellerin Kabesi Arap'ın çölü
Benim kiblem Kâbe'm, üç Denizgülü
Dinim devrim/ iman /halkımın yolu.
Pusular kurulur, yol yaranılır

Çakallar sarmışlar dört bir yanı
Ne yaptık bilmem ki gördük bu kini
Arap felsefesi nedeyim dini
İçimde kor ateş, çöl yaranılır

Hani denizlerim mahir çayanım
Odtü. de faşizme helalmiş kanım
Beynimde meşale oldu isyanım
Ateş duman tutmaz, kül yaranılır

Her köşe başına hırsız koymuşlar
Vurguni der halkı böyle soymuşlar
Bilimin adını rüşvet saymışlar
Tam kürekten kırık, kol yaranılır

Mızrağa Çekilir Güllerim Benim

Ben hakkı insanda buldum bulalı
Katlime verilir cezalar benim
İnsanı evrende Kâbe bilmişim
Ondandır dökülür kanlarım benim

Zulüm boy verdikçe ölüme yattım
Kılıç kalkan oldum ömrümü çattım
Acıyı şerbete katıp bal ettim
Ondandır lal oldu dillerim benim

Özüme yüz döner sual sorarım
Hak benim evrende kendim ararım
Semah döner hakka secde kılarım
Ondandır yakılır canlarım benim

Vurulduk uykuda sonra uyandık
Uyandıkça alkanlara boyandık
Sözlerin bittiği yere dayandık
Evvelden kırıktır kollarım benim

Hakka gidenlerin zulümmüş payı
Genç yaşlı demezler vururlar toyu
Öfkemi bile dim asırlar boyu
Mızrağa çekilir güllerim benim

Böyledir emekçi yoksul hallerim
Neylersem varmıyor hakka yollarım
Tam kürekten kırık tutmaz kollarım
Yaş iken budanır dallarım benim

Varsın umut saklı kalsın yarında
İçimde bir sızı kökü derinde
Vurguni neyleyim can pazarında
Bana yasak kendi ellerim benim

Bir Kuru Tabuta Sardılar Sizi

Doğduğum toprağı yasak saydılar
Açlıkla doyurup sürdüler bizi
Bir lokma ekmeğı çok gördüler de
Sokakta alanda kırdılar bizi

Çalışıp üretip aç kalan bizdik
Arka sokaklarda piç olan bizdik
Savaşta kahraman barışta köle
Umut deryasında hiç olan bizdik

Ne istedim beyler size neyledim
Aç kaldım da açlığımı söyledim
Kuru ekmeğıme az katık dedim
Bir mayıs taksimde vurdular bizi

Yokluğun koynuna açlık beledik
Yaşamı ölüme harçlık eyledik
Vurguni her daim umut dölledik
Bir kuru tabuta sardılar bizi

Çalışıp üretip aç kalan bizdik
Arka sokaklarda piç olan bizdik
Savaşta kahraman barışta köle
Umut deryasında hiç olan bizdik

Zulmü Anlatmak mı Suç

Minareyi çalan kılıfı bulmuş
Bizde hiç kapanmaz açık hâkim bey
Okumuş cahiller cellâdım olmuş
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

ODTÜ de kırılmış bozuk terazi
Adalet yasaymış hepsi farazi
Haklılığın kapanmıyor yarası
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Hırsız suçsuz kaldı mağdurlar suçlu
Mazluma zulüm eden her şeyden güçlü
Anadolu gibi yanıyom içli
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Ehli beyti sevdim diye suçluyum
Tehditlere doydu gayrı açlığım
Göz koydukları üç kuruş harçlığım
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Damadım alevi dara koydular
Ana bacı bilmez diye kıydılar
İftirayla garip boynum eydiler
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Özerlikte diyorlar böyleymiş işler
Her gelip gecenler bir rüşvet ister
Kansızlıktan öldü sırtımda bitler
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Mademki haksızlar: Haklıdan güçlü
Doğruluğun yolu hep dolambaçlı
İnfaz et beni ki aklansın suçlu
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Vurgun, i divane kalmışım naçar
Her önüne gelen bir dava açar
Zorbalar, yoksula boş ömür biçer
Zulmü anlatmak, mı? Suçum hâkim bey

Akımlı Koydun ki Başta Sevdığım

Yaram dikiş tutmaz tenim azapta
Koyup gittin gönlüm yasta sevdiğim
Damla damla tükendiğim gecede
Seni çoğaltırım düşte sevdiğim

Deli gönlüm sensiz karalar bağlar
İçimde sessizce nehirler çağlar
Sensiz üşütüyor ısıtmaz dağlar
Din iman kalmamış kışta sevdiğim

Sende bitti ömrüm gün saya saya
Umut yine kaldı gelecek aya
Yıldızlardan hesap tut diyorsun ya
Akımlı koydun ki başta sevdiğim

Vurguni'yim yarsız tütmez ocaklar
Yağmur tutmaz oldu çöktü saçaklar
Sen gideli soldu bütün çiçekler
Dallar kuru gözüm yaşıta sevdiğim

Canımın İçine

Gün gelir başımı alır giderim
Bakışlarım sana yadigâr kalsın
Öpmek istesen de öpemesin ya
Gülüşlerim sana yadigâr kalsın

Hani eseriirken sevdanın yeli
Sensiz divaneydi şu gönlüm deli
Sana dökülen şu gözümden seli
Silişlerim sana yadigâr kalsın

Vurguni'yim yarsız olmak mı hâşâ
Ne edelim ecel gelince başa
Her bahar sabahı yanaktan buse
Alışlarım sana yadigâr kalsın

Ben Seni Sevmekten Yoruldum Gayrı

Bilsem sever miydim zor imiş sevmek
Gül gibi solmaktan yoruldun gayrı
Diriyken ölmekmiş seni beklemek
Ben her gün ölmekten yoruldum gayrı

Duvarları söktüm ölü yüzlerden
Hayali bir bakış düşer gözlerden
Her sabah uyanıp nemli gözlerden
Yar seni silmekten yoruldum gayrı

Sevdim dedin beni ateşe attın
Azaplardayım yar ben sana nettim
Geleceksen tez gel tükendim bittim
Ben seni sevmekten yoruldum gayrı

Vurguni yar sensiz yürek boş bir han
Bir yüzünü görsem çıksa tenden can
Her gece el açıp yüce tanrıdan
Seni dilemekten yoruldum gayrı

Doldum da Geldim Buraya

Dostlar meclisine gönül
Saldım da geldim buraya
İnsan yanıma elime
Adlımda geldim buraya

Ayırma insanı özden
Kan olur dökülür gözden
Kendimi nardaki közden
Buldum da geldim buraya

Ozanın yüreği hardır
Dört mevsimi boran kardır
Bu yol dönülmez ikrardır
Bildim de geldim buraya

Yan yana el ele vererek
İkiliği yere sererek
Aşk ile yanıyor yürek
Doldum da geldim buraya

Vurguni'yim dostun hası
Dedim ki gönül aynası
İçimde ki kiri pası
Sildim de geldim buraya

Suskun Zamanların Dili

Dudağında badem şeker mi ezdin
Anzer yaylasının balı gibi yar
Başımdaki yeller sükûn eyledi
İçimdeki çocuk deli gibi yar

Okşadım saçını döktün yüzüme
Kokladım tenini doldun geceme
Seni bahar gibi çektim içime
Uzak dağlarımın gülü gibi yar

Gözlerin gözümde ağırınca tan
Suskun hücrelere düştü bir isyan
Çıldırma ya vardı damarımda kan
Coşar çözülmüş kar seli gibi yar

Hayli zaman oldu bitti hasretlik
Vurguni diz dize göz göze geldik
Ne bir şeyler sorduk nede söyledik
Suskun zamanların dili gibi yar.

Dörtlükler

Gün gelir mavileri çalınmış bir çınar
Dökerse eteklerinden gök yüzünü
O gün güvercin kanatlı şiirler kuşatır yer yüzünü
Bölüşürken ekmeği güneşin sofrasında.

Büyük denizlerde. yalnız kalır sürgün sular
Düşer bıçağına sünger avcılarının
Başlar kuşatılmış zamanlarda, özgürlük dilenmeğe.
Oysa bilir,ki Özgürlük dilenilmez alınır...

Anadolu'yum ben Yalın çıplak çığlık çığlığa..
Pınarlarımdan Hayat fışkırır
Yangınlar ürkütmez beni
Küllerimden sürgünler boy verir
Baksana hala bahara gebe dağlar ...

Tamirci چراغının düşlerinde
Gezintiye çıkar fabrika kızı /dolunaylı gecelerde,
Sonra İnce bir sızıntı başlar yüreğinden.
Ansızın Fırat olur dökülür yanaklarından gözleri..

Kuş kanadında çırpınan
bir dünyaya yüklenirçocukların düşleri.
Kaç tetikte yanılmış- bir parmak
Şiirler yoklar- sürgün bedenlerinde.
Şafaktan önce-kurşuna dizmek için umudu.....

Kaç tarih eskidi/ senin yerine/ sensiz içimde.
Bir sana olan sevdanı/ birde o mağrur bakışlarını/ eskitemedim .
Şu kanayan abdal yüreğimde....

Yoksul sabah sofralarında
Kendi gülüşlerini dişler çocuklar
Kendi camında dağılır durur emekçinin yüreği
Yaşadıkça büyüyen, yurtsuzluk ağırları .
Oturur kapıya, yasalaşır, Bir daha kalkmaz .
Yeni iş güvenliği yasaları gibi..

Ruhsuz bir tarihin gölgesinde kalmış Göçmen bedenler
Tutsağı olmuş hürriyetin Esir sokaklar
Tuz çürütmüş yaralarını Munzur Dağının
Kırılmış nur hak Dökmüş eteklerine ölümü
Kızıl ırmak başını vura vura düşmüş yollara
Çıldırılmış Dicle Fırat Su vermemiş güllere..

İÇİNDEKİLER:

- 5-Özgeçmiş
- 7-İçimdeki Pas
- 8-Hangi Kalem Yazabilir ki
- 9-Ey Üreten Güç
- 10-Sessiz Vedalar
- 11-Yeniden Doğmak
- 12-ODTÜ Beynimdeki Meşale
- 14-Yarına Umut
- 15-Kır Menekşelerini Büyüttüğüm Yüreğimde
- 16-Ben Nasırlı Ellerin Kanıyım
- 17-Avuçlarımdaki Acılar
- 18-Tornacıyım Ben
- 19-Duy Sesimi Ey Hayat
- 20-Hangi Şiir Çaldı Gülüşünü Çocuk
- 21-Canım Annem
- 23-Ölüm Dikilse de Gözlerine
- 24-Karanlık Saatler
- 25-Bu Sabah
- 26-Beynimdeki Depresyon
- 28-Can Karadeniz
- 29-Baksana Yar
- 30-Ölüm ne ki?
- 31-Seninle Aşk'ta Soluklanmak
- 32-Düşlerimden Sızıyorsun
- 33-Mevsimsiz Sancılar
- 34-Uyandım
- 35-Gülüşlerinde Tutuşur Yarınlar Anne
- 36-Sen Gittin Ya
- 37-Sensiz Gülmek Yasak
- 38-Seninle Soluklanmak İstedim
- 39-Her Şey Bir Hiç
- 40-Bakır Çarığı Düşler
- 41-Haydi Aç Kollarını
- 42-Uzak Öteler
- 43-Hayat Denilen Kurgu
- 44-Bir Annenin Ağdı
- 45-Konuş Arkası Gelir
- 46-İşçilerin Seslerini Yükselteceği O Gün
- 47-Beyaz Ümitler
- 48-Başımda Çıgıllaşan Seveda
- 49-Sana Dökülür Gözlerim
- 50-Martıların Gözünde Saklı Umut
- 51-Sevda Kapısıydı Gözlerin
- 52-Ömür Yorgunu Sensizlik
- 53-Aslolan İnsandır
- 54-Sevda Gerçeği / Sedir Ağacı
- 55-Ünye Sahillerinde / Haydi Uzat Bakışlarını
- 56-Hangi Dille Anlatılır ki
- 57-İnanmalı Bir Şeye Emekçi
- 58-Derinlerimde Kanayan / Çiğ Damlaları
- 59-Aşktan Ayrılığı Çıkardım / Ayrılığın Acemi Çırağı
- 60-Mademki Bu Fetva Bizim İşte Boynum
- 62-Yarına Umut Kalsın
- 63-Hapis Duygular
- 64-Sevda Yolculuğu
- 65-Tanığım Çaresizlik
- 66-Ay Doğar Yar Gecelere Çocuk
- 67-Hayalimde Sen Varsın
- 68-Şimdi Seni Sevmek Vardı
- 69-Yeni Başlangıçlar
- 70-Sende Kalmayı Özledim
- 71-Dokunamadığım / Hasret Zinciri
- 72-Yarına Dair
- 73-ODTÜ ve Gelecek
- 74-Sevdamı Alıp Gidiyorum
- 75-Sokak Başları
- 76-Bir Göre Bilseydin
- 77-Sensiz Öksüz Şimdi
- 78-Sürgün Ağrılarım
- 79-Sevdadır Zaman
- 80-Oy Tutulmuşum Sevdana
- 81- Ölçülü Uyaklı Şiirler
- 82-Zalimler Eline Düştüm
- 83-Mızrağa Çekilir Güllerim Benim
- 84-Bir Kuru Tabuta Sardılar Sizi
- 85-Zulmü Anlatmak mı Suç
- 86-Akımlı Koydun ki Başta Sevdığım
- 87-Canımın İçine
- 88-Ben Seni Sevmekten Yoruldum Gayrı
- 89-Doldum da Geldim Buraya
- 90-Suskun Zamanların Dili
- 91-Dörtlükler

EMEĞİN SANATI E-KİTAPLIĞI

Şiir Dizisi:

- 1- Kalp Örsünde Karanfil - ALİ ZİYA ÇAMUR
- 2- Arsız Akrostiş - SERKAN ENGİN
- 3- Diplerin Zirvelere Uçurumlardır Yolu - ADNAN DURMAZ
- 4- Acının Ucu - HAMZA İNCE
- 5- Yıldızlı Gece Kanamaları – İRFAN SARI
- 6- Öfkeye Tutunmak – ERCAN CENGİZ
- 7- Semahlar, Horonlar, Gowendler – YAŞAR DOĞAN
- 8- Militan Bir Ağrı – MELİH COŞKUN
- 9- Söylenmemiş Sözdeyim – ABDULLAH KARABAĞ
- 10- Yaralı Ağaç – MEHMET RAYMAN
- 11- Bahara Gebe Düşlerim – SEVGİNAZ İNAL
- 12- Dene Ve Yenil – UYSAL HİMMET ASLAN
- 13- Mevsim Değirmeni – MEHMET GİRGİN
- 14- Seksen Kere Söyledim – ŞEREF ÖZTÜRK (Usta)
- 15- Dilbaz Şiirler – SERKAN ENGİN
- 16- Naif Buğday Tarlaları – MEHMET GİRGİN
- 17- Yıldız Dalı Yasaklı Gönül - ABDULLAH KARABAĞ
- 18- Mavi İğne - MEHMET GİRGİN
- 19- Her Şiirin Uyaksız - SERKAN ENGİN
- 20- Umut Her Şeydir - ABDULLAH ORAL
- 21- Gölgeyi Sildin Gölgeden – DURAN AYDIN
- 22- Ah – GÖNÜL ÜLKÜ DİLEK
- 23- Ceviz Düşü – MEHMET GİRGİN
- 24- Beynimdeki Meşale – ABDULLAH ORAL
- 25- Lirik Liman– MEHMET GİRGİN

Anlatı Dizisi:

- 1-Ofir'e Yolculuk – MUHAMMET DEMİR
- 2-Uysal Cinayetler (Roman) - SERKAN ENGİN
- 3-Hayatın Sesleri ve Yüzleri – ERDOĞAN TEZGİDEN
- 4-Cumartesi Anneleri (Oyun) – ADİL OKAY

Düşünce Dizisi:

- 1.Gölge Boks - SERKAN ENGİN
- 2.Umut Sarkacında Yaşam – ALİ ZİYA ÇAMUR
- 3.Emeğin Sanatı Yazıları - ALİ ZİYA ÇAMUR

